

Σαδ, Μεσ. Βιβλ. τ. 3, σ. 598.

Δινὰ ὅ

(17 αἰ.)

« Καὶ ἰσχύει [ὡς 1672], σφραγισθὲν ὡς ἐν κεφαλαίῳ, μεταβιβάζει
 ὡς ἀπὸ Μολδαίου, ὡς ἐφ' ἑαυτοῦ ὁ δακτυλὸς (Παραγράφῃ
 (Μηνόμορος) ἐν Χάνδακῃ ἀφ' ἑαυτοῦ ὡς Δινὰ ».

[ὡς Δινὰ ὅ γ' ὅ γ']

